

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2113/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија, Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ..., правног следбеника „Кетлер спорт“ доо из Земуна, чији је пуномоћник Милош Субаков, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Косановић, адвокат из ..., ради чинидбе по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1006/21 од 28.10.2021. године, у седници већа одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог - противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1006/21 од 28.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле – противтужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П 57/20 од 26.01.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да ослободи од лица и ствари део објекта у ... у Улици ... и то локал .., који је уписан као посебан део зграде број .., површине 35м², грађевинске површине 44м² и преда га тужили. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да плати тужили 2.845.767,44 динара са каматом по Закону о висини стопе затезне камате, рачунајући од дана пресуђења до исплате, док је преко досуђеног за тражену законску затезну камату од подношења тужбе до пресуђења, тужбени захтев одбијен. Ставом трећим изреке, обавезује се тужени да тужили исплати 14.100,00 динара месечно унапред, почев од дана пресуђења са каматом по Закону о висини затезне камате, рачунајући од дана доспелости сваке месечне рате па све до исплате, све доспеле рате одједном, од дана правноснажности пресуде до исплате, док за то буду испуњени законски услови односно до предаје поседа локала тужили. Ставом четвртим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари истакнут од стране тужиле. Ставом петим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се утврди да је уговор о купопродаји пословног простора – продавнице сачињен 08.07.1980. године на македонском језику и закључен између ББ и ВВ, обојице из ..., и ОУР промет радна

организација „Газела“ индустрије за ципеле и гумене производе из Скопља (као купца), на којим су потписи уговорних страна оверени код Општинског суда у Бечеју 10.07.1980. године под Ов.бр.1490/80, раскинут по самом закону и да не производи правно дејство, те да је тужиља према туженом дужна то да трпи. Ставом седмим изреке, одбијен је приговор пребијања истакнут од стране туженог у висини од 198.599,00 динара. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове у износу од 458.169,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а преко досуђеног за тражену законску затезну камату од дана пресуђења до извршности одлуке, тужбени захтев је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1006/21 од 28.10.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиље и туженог су делимично усвојене, па је првостепена пресуда преиначена у одбијајућем делу одлуке о камати (део става два), у усвајајућем делу одлуке из става трећег изреке и делу одлуке о трошковима поступка (став седам изреке), тако што је: усвојен захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 2.845.767,44 динара и за период од подношења тужбе (05.08.2010. године) до дана пресуђења (26.01.2021. године); одбијен захтев којим је тражено да се обавезе тужени да плаћа тужиљи износ од 14.110,00 динара месечно унапред, почев од дана пресуђења са каматом по Закону о висини стопе затезне камате рачунајући од дана доспелости сваке месечне рате до дана исплате, све доспеле рате одједном, док за то буду постојали законски услови односно до предаје у посед локала тужиљи; и обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка поред досуђеног износа од 458.169,00 динара исплати и 78.300,00 динара (укупно 536.469,00 динара), са законском затезном каматом од извршности до исплате, док су у преосталом побијаном, а непреиначеном делу жалбе тужиље и туженог одбијене, а првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу одлуке о камати и трошковима парничног поступка, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражила и определила.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Закон о парничном поступку, у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док ставом 2. истог члана Закона, да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Према члану 28. истог Закона, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се

камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизија је изјављена против другостепене одлуке у преиначеном делу којим је одлучено о камати на главни дуг и трошковима поступка, дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредним тражењима која не чине главно потраживање, па је и ревизија туженог недозвољена.

Преиначење у делу одлуке о камати и трошковима поступка као споредним потраживањима, ревизију туженог не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија против одлуке о камати и о трошковима парничног поступка, није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију и судске таксе на одговор на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију не представља трошак потребан ради вођења ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**